

Acabo de llegir, meravellada, la segona edició (2026) del llibre *L'ermità. Vivències i records prop d'Estanisla M. Llopart*, l'autor del qual és Esteve Humet. Publicacions de l'Abadia de Montserrat el va publicar per primera vegada l'any 2014.

Nascut a Terrassa l'any 1947 i mort a Vivía, Mallorca, l'any 2024, Esteve Humet: home savi, místic i mestre espiritual, tal com és descrit en les cròniques, en aquest moment tenia 77 anys. Sacerdot i psicòleg transpersonal (sistema psicoanalític elaborat per Carl Rogers seguint Jung), com a pensador Humet va establir comparances entre l'hinduisme i el cristianisme. Ho vaig recordar en veure escrit el seu nom com a autor de la semblança de l'ermità Estanisla. Havia llegit molts anys enrere *Els Upanixads* (Editorial Claret, 1980), una selecció de textos sagrats de l'hinduisme feta per Henri Le Saux (amic que va ser de Raimon Panikkar) i que amb tanta competència lingüística i comprensió espiritual d'aquestes escriptures índies va traduir Esteve Humet.

L'any 1983 Esteve Humet va fer una estada a l'Índia: va pujar a Arunachala, la muntanya sagrada de l'hinduisme, va viure un temps a l'*ashram* de Ramana Maharshi, un sant hindú, i va fer amistat amb els carismàtics jesuïtes Fede Sopeña i Tony de Mello, que també van influir en la seva experiència espiritual d'aquell moment. Però qui de debò li havia obert la porta a l'experiència espiritual profunda, en aquest cas en el vessant eremític i en l'experiència del silenci, va ser la coneixença del pare Estanisla M. Llopart (1915-2003), monjo benedictí, ermità de la Cova de la Santa Creu de Montserrat.

Els ensenyaments del pare Estanisla, l'ermità, tal com era conegut per la comunitat benedictina i els visitants que l'anaven a veure, conformen un corpus espiritual de gran alçada i profunditat que van marcar Esteve Humet de per vida. En una entrevista ell mateix ho descriu amb aquestes paraules: «Des de la primavera del 1966, quan vaig visitar per primera vegada el pare Estanisla M. Llopart, l'ermità, fins a la seva marxa primer a Israel (1972) i dos anys després al Japó (1974), hi vaig mantenir una relació assídua que em va marcar molt significativament en el procés del despertar espiritual».

Al pròleg de *L'ermità. Vivències i records prop d'Estanisla M. Llopart*, Esteve Humet aclareix als lectors que no pretén fer una biografia de l'home que va marcar la seva vida i la de tantes altres persones que com ell s'hi van acostar i en van rebre l'atenció, sinó que es proposa transmetre amb la major claredat possible el llegat de saviesa que va rebre del monjo. Cada un dels temes que componen els capítols del llibre vol ser la concreció escrita d'aquest llegat valuós per als deixebles amb la consciència que ho és també per a nosaltres, lectors.

Convé llegir *L'ermità. Vivències i records prop d'Estanisla M. Llopart*, d'Esteve Humet, a dosis homeopàtiques: cada capítol és pur elixir i cal saborejar-lo. La riquesa espiritual i la qualitat humana (de fet, són el mateix) d'aquest llegat és enorme explicada d'aquella manera senzilla que va directament al cor de la realitat que és l'Ésser que som més enllà de la personalitat individual. Cada lector hi trobarà el que busca perquè, tal com es diu tradicionalment, el mestre sempre 'apareix' quan el deixeble comença a estar preparat per a rebre l'ensenyament. És a dir: amb l'ànima disposada a deixar-se prendre per l'Esperit, o l'Absolut, o com en vulguem dir d'aquesta Realitat que escric amb majúscula perquè és en nosaltres i que no pot ser realitzada pel 'mental', com deia el pare Estanisla, sinó per la vivència d'aquesta Realitat que és més enllà del pensament quan el pensament calla, s'abandona al silenci i, tot fent-li lloc, emergeix la Realitat profunda que ens habita.

EXTRET:

Costa-Gramunt, Teresa. *Estanisla M. Llopart, l'ermità*. El matí digital (15/05/2026). Extret el 19/05/2026 de <https://elmati.cat/author/teresa-costa/>